

ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΣΤΓΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

μόνος Ηέμερος

Συνδρομή έτησίας: 'Εν 'Ελλάδι φρ. 10, ήν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.— Αἱ συνδρομαι ἔρχονται ἀπὸ 1 Ιανουαρίου ἕκαστου ἔτους καὶ εἰναί εἶται— Γραφεῖον τῆς Διεύθυνσεως: 'Οδός Σταδίου, 6. 29 Ιανουαρίου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΩΛΕΤΤΟΥ

ΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝ. ΚΩΛΕΤΤΟΥ

Ιατρὸς ὁν τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, κατέφυγε καὶ ὁ
ώννης Κωλέττης εἰς τὴν παλαιόνταν Ἑλλάδα,
νέων φλογερὸν μῆσος κατὰ τῆς τυραννίας, ἡς
ἀρτυς παρέστη ἐν Ἰωαννίνοις. Καὶ ἀπεδύθη
ἐν εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον, ἀλλ’ ἀμοιρῶν πά-
της γνώσεως περὶ τὴν διοίκησιν, οὐδὲ αἰσθανό-
ενος, μέχρι θανάτου, κλίσιν πρὸς ἔξακριβωσιν
ῶν πολυσπάστων αὐτῆς τροχαλιῶν, φιλόδοξος
μως καὶ διάπυρος ἐραστὴς τῆς ἔξουσίας, ἔ-
πειδὴ πρὸς αὐτὴν διά τινος τῶν ἡττον διεξο-
ικῶν καὶ μᾶλλον ἀσφαλῶν ὀδῶν, τῶν ἀκοπώ-
ερον διαγραφομένων ἐν καιρῷ κοινωνικῶν τα-
χιῶν. Ἐτυγχε δὲ τοιαύτης τὸ 1824, κληθεὶς
καταστείη, ὡς καὶ κατέστειλε, διὰ τῶν
τρατευμάτων τῆς Στερεᾶς, μεθ’ ὧν ἐτήρει ἀρ-
χίας σχέσεις, τὴν ἐν Πελοποννήσῳ στάσιν καὶ
ὕποτος ὑπῆρχεν δὲ πιφανέστατος αὐτοῦ ἄθλος ἐπὶ^{τοῦ} ἀγῶνος. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Κυθερνήτου καὶ ἐπὶ^{τοῦ}
ασιλέως Ὁθωνος ἀπέδειξεν ὅτι ἀπεστρέφετο
τὰς ἐμφυλίους στάσεις. Ἄν δὲ, καὶ ἐπὶ τῆς βρα-
χιούσιον κυθερνήσεως τοῦ Αύγουστίνου, ἀπεποι-
έτω νὰ ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῆς ἀνταρσίας, εὐ-
άργως θὰ ἔχαρττον οἱ μεταγενέστεροι ἐπὶ τοῦ
τάφου αὐτοῦ τὸ ζηλωτὸν τούτο ἐπίγραμμα.
Ἐνταῦθα κεῖται δὲ ἀκλόνητος στύλος τῆς τά-
ξεως.» Ὅποδ μιᾶς καὶ μόνης κατεχόμενος ἰδέας,
ἢ δὲ ἐν καὶ μόνον προσηλῶν ὅλην αὐτοῦ τὴν προ-
σοχὴν, εἰς τὴν θεμελίωσιν καὶ τὴν διάρκειαν ἴ-
σχυρᾶς ἔξουσίας, ταύτας καὶ μόνας ἐπεδίωκεν δὲ
επιπέδος καὶ ἀπηνῆς αὐτοῦ γοῦς. Καὶ ἵνα βάλῃ
εὐστοχώτερον ἐπὶ τὸν σκοπὸν, ζήτεται πάντα, καὶ
νόμους καὶ θεσμοὺς καὶ δημοσίαν γνώμην καὶ
δικαιοισύνην καὶ χρηστότητα, ἐν Καρὸς μοίρᾳ.
Δοξάζων δὲ εὐχερέστερον χωρούντας ἐπὶ τὰ ἄνω
τοὺς ἐν τοῖς πράγμασιν, οὐδέποτε παρητεῖτο
τὴν ἀνατιθεμένην αὐτῷ ὑπηρεσίαν, καὶ εὐτελῆ
οὖσαν. Διὸ, ὅτε τὸ 1828 διωρίσθη παρὰ τοῦ Κυ-

θερνήτου ἔκτακτος ὑγειονόμος ἐν Ὑδρᾳ, ὑπή-
κουσεν ἀγογγύστως.

Ἄλλ’ οὐδὲ τὴν εἰς Σάμον εὔφημον ὑπεροίαν
ἀπέκρουσε. Καὶ ἀπεστάλη μὲν εἰς τὴν ἀνατολι-
κὴν ἐκείνην ἐσχατιὰν ὅπως σώσῃ, εἰ δυνατὸν,
τὴν νῆσον ἀπὸ τῶν ὀνύχων τῆς ἐν Λοιδίνῳ δι-
πλωματίας, ἀλλὰ καὶ ὡς ἔχοντος τοῦ Κυθερνή-
του περὶ αὐτοῦ τὴν ἰδέαν, ἀληθῆ η̄ φυεδῆ δὲν
ἔξετάζω, ἢν καὶ δὲ Κάτων εἶχε περὶ Πομπηΐου,
«ὅτι τῶν αὐτῶν ἐστὶ καὶ ποιεῖν τὰ μεγάλα κακά
καὶ παύειν.» Ὁρμῶν δὲ ἀπαρεγκλίτως πρὸς τὸ
τέρμα τῆς προδιαγεγραμμένης ὁδοῦ, ἀπελάκτι-
ζεν ἀκάθετος πᾶν πρόσοκμα, συντρίβων μετ’ Ἰ-
στης ἀταραξίας καὶ τὸν χαμαίζηλον χάλικα καὶ
τὸν ὑψίκερημνον θράχον. Καὶ τὸ ηθος καὶ τὸ ἀ-
νάστημα καὶ ἡ στυγνότης τοῦ προσώπου καὶ ἡ
σπανιωτάτη τῶν χειλέων διαστολὴ καὶ ἡ συνή-
θης σιγή, πάντα ἐνέφαινον τὴν ἐν αὐτῷ δόξαν
ὅτι, ἄνευ κυθερνήσεως πανσθενοῦς καὶ μονίμου,
ἀνέφικτος η̄ διοίκησις. «Ἐχε, ἔλεγέ μοι, καὶ οὐ-
ράνια συντάγματα καὶ θείους νόμους καὶ συστή-
ματα δημοτικά τε καὶ ἐκπαιδευτικά θαυμάσια,
τίς η̄ ωφέλεια ἀν τερησαι δυνάμεως ἵνα ἐνερ-
γήσῃς αὐτά; » Αν η̄ χεὶρ η̄ κρατοῦσα τὸ πηδά-
λιον πάσχῃ ἐνδειαν ῥώμης, ὅπως μὴ ἀφήσῃ τὸ
σκάφος νὰ παρεκκλίνῃ, δὲν θὰ ἔξοκείῃ εἰς τὴν
ξηρὰν, η̄ δὲν θὰ γείνη βορὰ τῶν κυμάτων ὅσον
εὐπαγής καὶ ἀν ὑποτεθῇ; Καὶ ἀν, πλὴν τοῦ ἀ-
σθενοῦς πηδαλιούχου, ἔχῃ καὶ τοὺς ναύτας ἀ-
πείρους, δὲν θὰ καταποντισθῇ αὐτανδρον; Ταῦτα
συμβαίνουσι καὶ ἐπὶ τῶν πολιτειῶν. Ἡ θεωρία
μάλιστα τῆς γενικῆς ψηφοροφίας ἀξιον πολίτας
εὐποροῦντας πλέον η̄ ἔλαττον τῆς λεγομένης πο-
λιτικῆς ἀρετῆς διύτι, ἀν ἐκ τῶν τριάκοντα,
φέρετ εἰπεῖν, ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος οἱ μὲν
δέκα ὕσιν δλως ἀμαθεῖς, οἱ δὲ ἔτεροι δέκα μό-
λις συλλαβίζωσι καὶ τὸ λοιπὸν τρίτον ἔχωστ τὴν
ἀγωγὴν ὡς ήμετες ἀτελῆ, ἐλλείπη δὲ καὶ χεὶρ
στιβαρὰ ἵνα κατευθύνῃ τὸ οὔτω πως κατηρτι-
σμένον πλοῖον, οὐδεμία η̄ ἀμφιθολία ὅτι δὲν θὰ
θραδύνῃ πολὺ τὸ ναυάγιον.»

Καὶ ὅρθος μὲν, οὐχὶ δὲ καὶ ἀρτιος ὁ συλλογι-
σμός διύτι πρὸς σωτηρίαν τοῦ σκάφους δὲν ἀρ-
κεῖ μόνη η̄ δύναμις τῆς χειρὸς, ἀλλὰ καὶ η̄ τοῦ
διαχειρίζοντος δεξιότητος περὶ τὴν διάγνωσιν τῶν
παλμῶν τῆς πυξίδος καὶ τῶν πνιῶν τοῦ ἀνέμου
καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐμπειρίας ὅμμα ὅπως μὴ περι-